

Biskop Tor Singsaas, andakt i NRK P 1, mandag 30. mars 2015

Musikk: «Eg ser»; Bjørn Eidsvåg fra plata Klassisk Bjørn Eidsvåg

«Eg ser»

Fortellingene om Jesus er levende fortellinger. Når vi hører dem fortalt, er det som om Jesus går gjennom rommet.

Vi liker å høre dem.

For Jesus seirer over døden, - ved at han selv går inn i den

I går var det Palmesøndag. Jesus møtes med jubel på vei inn i Jerusalem, forteller evangelisten Johannes. Folk drar ut for å møte ham. Noen dager før hadde han ropt Lasarus ut av grava i Betania. Sånt ryktes fort. Og for et rykte. Siden da har jo dette ville ryktet gått gjennom verden. Døden har ikke siste ord. Det er en som har overvunnet den.

Et tegn kaller Johannes det.

Vår erfaring er at døden har siste ordet. Den tar fra oss alt. Døden er egentlig en gud, en allmektig. Ingen kan lure seg unna den.

Så kommer Jesus. Alminnelig å se til, - som oss. Men han har med seg noe langt mer, - som vi aldri kan glemme ham for. Han viser en intens kjærlighet til den han møter. **Han ser**. Han ser alle. **En kjærlighet som ser**. Og hans kjærlighet viser en annen side; - Han reiser seg i protest når et menneskes liv er truet av en annen. Det merker de minste, gang på gang. Han tar dem i forsvar, - gir alt for dem. Han har lagt igjen en uro etter seg, - et håp, - at kjærligheten er det sterkeste, - sterkere enn døden.

Kjærligheten er Gud. Den allmektige. Som gir oss tilbake alt, som vi mistet.

I går jubel, - var det i håp om en rask og enkel seier over døden? Det ble til den stille uke, - den vi er i nå.

For det gikk annerledes. Jubelen stilnet. Ingen rask seier over døden. Det var Jesus som døde. Slik vi skal. Men så kom han for å være med oss, også i døden.

Gud i døden. Da er ikke noe gudsforlatt.

En troverdig Gud som ikke er tilskuer til våre liv, men som går inn i det, og deler liv og død med oss.